

Womhaj Bóh!

Czytło 6:
10. feb.

Lětnik 11.
1901.

Szerebiske njezelske łopjenka.

Wudawaju ńo kóždy kobotu w Szmolerskej knihičiziscežetni w Budyščinje a ńu tam dostać ńa sztwórtlětnu wichepłatu 40 w.

Scragajima.

Lut. 8, 4—15.

Snyjet džěšče, ńo by rošhnył ńwoje ńymjo. To pak je to pschirunanje: To ńymjo je ńłowo Boże.

Dy ńuajesich Bójskeho ńyjerja, kiz junu psches naschu semju džěšče, ńo by rošhnył ńwoje dobre ńymjo, mjenunjy, ńo by ludzom předomal ńwoje ńłowo, a ńewil tu wěcznu wěrnosć. Tutón njebejši ńyjet pak je ńo w ńwojim čańu wot semje jaho wróćil do njebes a ńo ńydnyl k prawizy Bożej we wyškosći. Ale njech je tež wušhol, to džěło wušywanja njeje i tym pschestalo. Wón, tón ńujes, džě ma ńwojich póńłow, kiz na jeho pschitajnu w jeho mozy a i jeho duchom Bože ńłowo předuja psches zylu semju a předomacj budza hacj do šćónćenja ńwěta. Deho dla ńo hišćeje dženska to ńame dobre ńymjo rošhnywa, a to wšchudze tam, hdžež ńo čzište ńłowo Bože předuje a wuczi. Potajkim duchowny wušnywa i kłěki Bójske ńymjo do ńwojeje wofady a hdžež hewal se ńwojim rtom ńłowo Bože pschpowjeda. Wuczet je ńujesowy ńyjet — ńuaj. Starišej, kotraž ńo ewangeliona njehańbujetaj, wuczetaj ńłowo Bože do wutrobow ńwojich džěći plodzicj. ńakc, kotraž ńwoje džěćo ńo modlicj wuczi, wušnywa wrohe ńymjo runje kaž nan, kotryž ńwoje džěćo po Božim puczu wodzi, njech je se ńłowom abo i dobrym pschikladom.

Wjele je wušywanja, ale wšchudze je tež lute rošćenje, wšchudze tón ńamy dobry plód? A hdžj to njeje,

ńešto dha je na tym wina? Njeje ńo ńwěru rošhnywało? Njebe to ńymjo dobre ńymjo? Móžno je, ńo na tym tež leži. Ale i wješča je rola wina, hdžj ńymjo njerofje. Djeńš kam džě je tež rošhnywal a lute dobre ńymjo wurymal, ale be wokoło njeho lute rošćenje, selenjenje a wušrawjenje? Ně! Za rola njebe jenal dobra. Tón ńujes kam rěći wo šćworakej roli. Tajsu šćworaku rolu je wón namakal, a tež my ju nadeńdzemy. Wobhladajmy ńebi tu rolu: Někotre ńymjo padže pschi puczu a ńu podreptane a ptaki pod njebeškami sežrachu jo. Šćto? Njeje čłowjeczka wutroba hušto runje tał twjerda jako wuteptany pucz, ńo ńłowo Bože, kotrež na nju paduje, ńo do njeje ńapšimnyč njemóže, ale ležo woštanje morwe kaž ńymjo pschi puczu. Hřeščne wušchuje, hřeščne myšle, hřeščni towaršchojo ńu jo sažo šćoro sebrali a ńaniczili. Dych twjerdych wutrobow pak je jara wjele. Njepytaj je jenož mjes šćofnikami, ale ńamo tež mjes ludzimi, kiz džedza šćešćizjenjo byč. To ńu čzi, kiz do Božeho doma kłodza, a ńłowo Bože ńlyšča, ale po Božim ńłowje je ńwojim žiwjenjom njećinja, to ńu čzi, kiz w šćarych hřečach dale kłodza, hacj runje ńujesowe kasnje ńuaja. — A někotre padže na šćalu a hdžj seńdže, wušny wone, dokelz wlohi njemějšče. Tu je wutroba wonka mješka, i nutška pak kamjeńna. S wješeloscju wona i wopředka ńłowo Bože pschpowmje. Wona rudzi ńo ńwojeje hřešćnosće, wona plaka ńylly a ma dobre šćazječa. Ale hlaj, na čaš woni wěra, ale w čaš spytowanja woni pschestupja. Čzoplotu, w kotrež plody wušrawja,

woni snjesę njemoža. — A někotre padže frjedža do czerņow: a czerņje roščachu šobu a šadufychu jo. Tu je rola, na kotrejž wuřyw słowa Božeho i wopredka tež pěkne roščje. Rola je dobra a mjehka, ale pšes njerjad njecziřta. Dobry wuřyw roščje; ale njerjad roščje tež šobu a podufy bórny dobre řymjo. Bohu a mamonej řluziež, do njebjes řaftupiež. a řwětneho řo njewořtajiež, Bože kraleřtvo pytač; a pohanske řtarofeže w řebi mječ, to řo na nihdy hromadu wuwjeřež njehodži. — A někotre padže na dobru rolu a jako bē řeřkto, přčinieře řtokróčne řlody. Dyrbi-li twoja wutroba řařta dobra rola bjež, dha přerņy ju najpředy a wučieřež ju wot wřcheho njerjada. Šrořbij i Božim řakonjom, jako i řamorom, řtwjerde a řamjentne řtwojeje wutroby; cziř wutrobnu řokutu; proš Boža wo řwjateho Duča, řo by wón, Duch Boži, i řtwojeje wutroby dobru rolu přřihotował. Řenož na dobrej roli može řlowo Bože rošč a řlody přčinieřež.

Njechateř ty i dobruimi řlodami teho řnjeřa řwjeřeliež a řunu přched jeho woblicžo řtupiež?

Řamjeř.

Řuczowanje po Božim řluznje

abo

řařke myřke nadendžeř, Bože řlowo cziřajo.

Řodawa řwěřny cziřař „Řomčaj Wóh-a“.

1. řiři Wóřřakowe.

(Řotracřowanje.)

19. řtaw.

Sodomřke přchewobročenje. Łotome wumoženje a hřeč.

I. řtucřka 1—11. Še řalořnym řtutkom řjewi řo nětko řhořtaza Boža prawdořež; i dořom řokřuži řtutón podawł, řo by Božu Abrahamej řo nařbilazu řnadu hiřeže řeřeřřo přchekřařnił, dořež řo jeho dla řratrowemu řynej Łotej wumoženje dořtanie. W paradřiřřeř řtronje řiddimřeřo dořa řydlieře najřřaženřiře ře wřchěř řananeřřřeř řplahow, řotřemuž mješeře řo přchede wřchěři dřiřimi řhořtanie dořtatež. Łola najpředy mješeře řo jeho hřeč ře řtutkom řjewieř, řotřyž by wřchemu řwěteř Božu prawdořež i řařnym řwěłkom wobřwěłł; řaře „řdyž je hřeč dořonjane, řorodži řařjereč“ (Řaf. 1, 15); to je Bože řpyřowanje, řo wón řwobodu, řtworeņjeř dořtatu, czeřeři řač do wřcheho řónza, a řo njeřhořta řtorej ře řařubjeņjom, dořiž řo njeje najřhřeře řačenje řuteje řwobodu řjewiło.

Bože řhořtanie řkořuje řo řyle po řamniřeř řrařine. Přšes řalořne řlyřtanie řapaliřu řo řtudnje, i řotřyčž řo řemřřa řmořa řóřeře, řemjerženje řořtoreč řemju, řodjeřiře řwodone řtudnje řo řoteworiřu, a řeřřeřatj řiddimřeř doř bu řokřyře ře řelenym, wřchě řiwjenje řorjazyřm řeřorom, řotřyž řodla řraja, řdžež řlořo a mēb bēžteř, řtajnje a přchezo dořomina na řud Boži.

„Řaf dha řteji nětko řam“, řař řomřři řtawřiřař řazituš řraji. „řeřor wot řalořneje wulkořeč (wón je něřdže 12 nařřeř nił dořhi a 3 řchěřoři), řa wóřžo řorjo, řa řubu wohidny, přšes wón a řaru nařřeřřym wobydlerjame řchřóřny; ani wěřny řon je řokłamami njewuřhibaja (dořež je woda ře řelu řara czeřřa), tež njeczeřeři wón ani řyby we wodže, ani wřchěřne wóřne řtaczři na řwořiř řokłmač. Šchtož řo řam do wody cziřuje, to řtuwa, řač možeř řkławacz abo řač tež njemožeřeř, wřcho řene, woda řebje wuřbēņje a njeře. Še řařamami wupłiwa řtutón řeřor řemřřu řmořu. Řaž řo řomjeda, bēře řwololina něřby řlódna a wulke mēřta bēču řu nařwarjene; i řlyřkami řu řo wupaliłe a wuhorjena řrařina je i řym řwoři řlódnoweř řhubiła. Přchetož wřcho, řchtož řudy řame wot řo roščje, abo řchtož řo wuřyma, řela abo řóže abo wjeřeře řořřim, je cžorne a rořpřiřeř řo do řubjeneho řopjeřa.“

W nowřiřeř czařač řu wučeni wuřlédžili, řo ma woda řorweho řorja w 100 džeřač 42 džeřow řele a 24 džeřow řółnokřřaře hřeře řemje. Řoža dořtanie přšes řju něřaři woliřowy řočař a řtónčnje řo řyle wotbēłi. Řořřwēřaniřu řoru dře i czeřřa wohłabař, řač řółnu řoru na řuřnym

móřřim řriřoř. Řolo wolořo řu řrořřne řriřoři bjeř rořřimow a bjeř cžłowřiřeř wobydłeņow; řama džiřwa řwěřina řračuře řo přched řeře řrařinu, řdžež řanu řratowu njeřađeřdže; řemiečřy řchřaholžy a woreřoř natwarja řwoje hweřdo na cžorne řkato, a řařtoječři pyřaja řebi řam a řem řuntwoři.

Bo wřchěř řtarym a nowym řeřtamenče je řodomřře řařubjenje hřeřaze řnamjo wřchěř Božiř řhořřařyř řudow, woeřebje řudžeņja na řořłednim dřiřu. Řaf je tež wuřtrowjenje řeleneje, hřeře ře wody Řorweho řorja ředny i najřeřiřeřeř wobrařow wo wobnowjeņju řemje. Řaf je tež řlédowaza řomjeřeř wobrař řnutřřowneho wuřhoda řemje, řotřaž je i hřečom womařana, a řařpiwane je je hřečneho řowařřtwa, i řotřymž řam řenož řud hřeřy, a dořeřeņja na Božu wumožazu řnadu.

Řandželow, řotřaž bēřčtaj řnjeřa i Abrahomom wopuřchěřiřoj, wita Łot w řodomře řořpłodnje a, řladařč-li po cžłowřiřu, přchidžeř do řrača, řo řodomiečeņjo řeju ře řwořiři njeřchwarņymi hřečami wonečjeřečja. Łot cže řrač wot njeju wotwobročiež, i řym řař přchidže řam do hřeřeho řrača. Řeřdy wuřtupitaj wonař a dataj řudžom přched dřiřemi woeřprieč, řo dřeřa řo řwořejo přchedeřwačja wřdacz.

(Řotracřowanje.)

Řuřa wulka — řomoz řliřřa!

Řow je dancřko.

(Řotracřowanje.)

4. Řuřa je najwjeřřeřa.

Łeřko řo řminy, a hiřeče řeřko řo řminy, a přchezo hiřeče ředne. Čzař řo řliřeře, řa řotřyž bē Řečřez řan řo řalubil, řo cže řo i Ameriři wóřečiečř. Řandřiř bēře wotrořł a bēře nětko řtrowy a řylyň hólz a bēře tež řižo wjele nařwufnył. Wřchitřy jeho wučerjo bēču wulky řpokojom i řim, a mač ře jeho řařeře řaž řemiečřu wowřku. Wjeřekaj bēčtaj řyňř a mač, řdyž řo dořomniřčtaj, řo řo řan nětko bórny wóřeři, řwoři wjeřeřu nađžiřu njeđařčtaj řebi řařečř i myřku, řo mořlo řo jeho dořmoř- wóřečje řakomđiečř abo řaracziečř. Wřchato bēře Řečřez řan w řořłednim řiře řiřař ře je Wóh jeho řrořu a jeho džeřo řohnował, řo je řohaty, řtrowy a wjeřeřy, a řo řo řa někotre njeđeře i řóđju wóřeři ř řwořiřam řubmaj. Řana wóřečřa ře řeř- řmurjeře řař teř njeřo řeju řboža. Řenož řadořež a ředžeņje řimaeřčte řeju wutrobie.

Wřchěřnje wječřor řhodžeře Řečřez mačř i mařym Řandřiřom řa řuku po móřřim řriřoř. Řdyž řaloko na řorju řóđne řlaczty wuhłada, dha řo Řečřez mačřeřna wutroba řradowaře, dořež mješeře nađžiřu, řo je jeje maňđeřři řobu na řóđři. A řola řu nađžiřa řtajnje a wřchěřnje řjeba. A řola wobřhowa dobru nađžiřu, njemyřłeře řebi, řo je řo něřčto wřeře řtato. Řminy řo džeř a njebēře ře je je nađžiřu dořpłenił, dha řpokojieře řo i přchodnym dřiřom a řrđowawe řo řtajnje, řo by mařeho Řandřiřa řmēřowala, řotřyž řo přchezo a přchezo řařo řrařeřeč: „Čže řo dla řola řan njeřchidžeř?“

Džeř řo řminy a dřiři, řtyžeř řo nařřili a dřiři, mēřaz a řařo mēřaz a hiřeče mēřaz řplečřeřu řo do řrađa, a řana, nje- řečřeřřine woečřakowaneho, njebēře wón přchiwjeđł. Łěřny czař bēře řawno řimo, nařymite wichory řowřjachu přšes řorjo a řrařim, řyma řryjeře wotpoečřowazu řemju i bēře řlaczty, a řan hiřeče njebē přiřřeřoř. Řeřdy dře mješeře Řečřez mačř wichitke řwoje nađžiře řpuřchěřečř; řrudne myřke řočařu řo řchěřiečř w jeje wutrobie. Wjeřeřečř, i řotřež bēře řana woečřakowala mēņeře řo ře řaroeřeřu a i řrđudowazeř řtřřřořečř.

Řtudnje řminy řo řyma, a młode řalēče wuřywawe řwēři po řemi. Řtaczři wóřečřeřu řo i řalofieř řrařimow řařo ř nam a rořřładowačju řo řa řtarej dořiřim; řačřom řlepotachu na řřeře, řchłowronečř řpēwaře pod njeřjom, řařtoječři cžłotachu ředžo na řłobifu řiři řřeře; wřcha řtaczřina bēře řo wóřečřa; i wjeřeřym cziřotom a hwiřđanjom řtrowjeře řubu dořiřim a uořeře ř hweřdu.

„Nětko dře řo řež nařř řan řařo wóřeři!“ řomýřłi řebi Řečřez mačř. Řowa nađžiřa řo jeř wunuri a wřchěřnje wječřor řhodžeře řařo řiři móřřim řriřoř, řdžež řa řyřu řymu njebē řchěřiečřa. Łola řodarmo řladaře řtřřřeņje po wodže, řdžež řo řořny bjeř přchēřačja walaču; řodarmo nařrařchowaře řo řa řwořiř maňđeřřim wřchěřnje řola řorjakoř, přchepuřow a puečřowaweřow, řotřiž bēču i Ameriři přchěřeři. Řana řóđž njeřchiwjeřy

jeho domoj, žadny puczować njewjedźesche niczo wo nim powjedac.

Styfkniwość poczła ho w Nęcźkez maczernej wutrobje schćerć, a wscha nadźija spadowasche wo jeje wutrobje schćerć, a wscha nadźija spadowasche wo jeje wutrobje. A hdyž bęšče ho skónčnje lětny czaš minyl, a niczo njebęšče sšoniła wo swojim mandželskim, dha płatasche, rano sahe a wječor pojdže, nozy a wo dnjo, so ju woczi boleschtej. Wodarmo spytasche Gandrij, swoju macz jwćrowacz, wschako bęšče nětko hižo wjetšchi a rosmnišchi, so mōžesche ham sapšhijec, sčto je s narow šhubil. Wón ham wschal bęšče pschěrudy a pschěmuty, so njemōžesche prawe słowa potoja rēcžec, a s wjetšcha skónčnje swoj trōšcht s tym, so jeha hylšy s maczerami hylšami, kotrej bę dzył setrēc, na pschemo ho ronjachu.

Stajne hylšy a stajne rudjenje sčiniču skónčnje Nęcźkez macz chorowatu, wōčžy bywaschtej džen a blėdnisčej. Wōšny bęšče tak daloko pschischo, so njemōžesche ani wjazy sčieč a wuschinacz; skónčnje durbjesche ho wschego džela wdac, so by swojej woczi porjedžila, so njebu sa wschē dalsche žiwjenje wōsklepila. Zajte njebōže powjetšchi hiščeže jeje pothmurjenosć a wona mēšesche sa to, so je nashubjenšcha žnska po wschey semy. Jeje jejnizče wšehete bęšče jeje hyn Gandrij, a sa njeho profšesche Woha wschēdnje. Čžežke a hōrke spytowanja bęchu ho hacž dotal Nęcźkez maczeri napotožile, a tola njebęšče rječžas jeje njebōža hiščeže dołhi došč, tarancžl jeje čžerpjenow njebē hiščeže dopity.

(Pokrəcəwanje.)

Jesufowa lubosć i cžlowielam.

Sa snaju kwětku lubosnu,
Kiz ho mi spodoba,
Ta woschewi ni wutrobu,
Se kwětku najrjejšcha.

Ta kwětku luby Jesuf je,
Kiz Wōh t nam pschipošła,
Nas t wusfom' pucžej pokazuje,
Do wēcžnoh' žiwjenja.

Jesuf je pucž, kiz kwětko da,
Tu wěrnosć, žiwjenje.
Schtōž rosčarže tyh hrěchow ma,
Ma w wěrje wodacže.

Wón praji: pōježe te mu. wschē,
Kiz wobčeženi tče,
A s wutrobu kei žadaježe,
Wam šhoju skōježe wschē.

Waš s mojim cžětom nashycu;
Duž ho s nim woschewčeže,
Wam moje kubla sapšchu,
Šso na muje dopomčeže.

Tež picže wschitzy moju krej,
Šzym sa waš pschelat ju;
Waš wučžiči wot hrěchow tež,
Se wschitkim t lěpšchemu.

My profšimy cže, Jesuf,
Pšes twoje čžerpjenje,
Ty nšchach wot nas dželicž ho,
Budž pschi nas wobitajnje!

Sa džeczi nas něk t hebi wšmi.
My tebe škwatimy,
A wostanjemy pschi tebi,
D hwěrnym Jesu ty!

E. Delaš.

Něšto s Čhinesisčej.

Woczi nimale žyše semje hu w našchim cžasni na Čhinesisču wobročžene. Tamne njeměry a Čhinesow hroine sakhadženje pschēcžowo družim ludam, wōšebje pschēcžowo kšesčesčijanaw, kšesčesčijaniskim mišionaram a žyčtowam wschudže wulle rozhorjenje s wulkim prawom šbudžnje. Wodobne njeměry hu w Čhinesisčej huicžischo bywale. W přjedžijnje sańžženecho lětitotetka bęšče tajti

wulki, sa nas kšesčesčijanow sachimawy njeměr, kotryž je stotpy čhineskeho kšezorstwa kšchōšl a je nimale s wōšhadženu nětko kšezžazyč kšezorstw wjedl. Tak wulki nęcžischi njeměr njeje kaž tehdomnišchi, tak daloko hacž ho dotal wēž pschewidžecž hodži. Tamnišchi šbēžl mēšesche hwoj spocžat w jenym žyke spōžiwitym cžlowjeku, Sin-tschuen, kotryž ho mlōdšchi bratr kšhrystžowy njenowasche, kiz hebi s mjećom a hłowom kraletwo w Čhinesisčej dohu, dlěje dylki lědžekatt hwojich pschewižowarjow se wichej krotosčju hromadu džeržecž wjedźesche, so by skōněznje, hdyž bęchu to thžazy pak sa njeho pak pschēcžowo njemu swoju krej rosteli, we wōhnojwym morju hwoj kōnz namatla.

Hong Sin-tschuen ho w lěče 1813 w malej wječy provinzy Kwang-tung jako hyn kšudeho burita narodži. Najrjedy wón wot wjekneho wučerja rosčwucjenje došta, na to pak, hdyž kšowy hwojeje wšy pōšesche, w knihach čhineskeju hwojateju, Confuzižba a Wenžija s pilnosčju dale sudowasche, a tak s wulkej škwalbu přenje pruhowanje wobita, hdyž čžyšče potom najwyschiche pruhowanja wotpoložicž, wjazy kōčž pschepadže. Skōněznje bu ham s wučerjom a jako tajti niz jenož wulkič, ale tež malych rosčwucžowasche a pschego wjetšesche nahladnosče w swojej krajnje nabu.

Hdyž čžyšče w Kantone hwoje pruhowanja wotpoložicž, jemu čhineski kšesčesčijan, w kšlužbje Londonskeho bibliškeho towarštwu stejazy, s mjenom Liang-šah, nětkre kšesčesčijanške knižki a wučžahy i biblije dari. W tyh žamych je najškerje čžital, a hdyž ho džekacž lět minych, bu wot čžežke kšorosče nadpadnjem, w kotrejž mēšesche, hdyž bu wot hny torhany, wschelake widženja. Wón ham ho w njebębach wuhlada, tam „wobtnježerja wschittich duchow“ w dobje štareho doštojnego miža a jeha staršesche hyna widžesche, kotryž jeha žameho hwojeho mlōdšesche bratra njenowasche. Najškerje bęchu to dopomněšti na to, sčtož bęšče w kšesčesčijanškich knihach čžital a njebē dorosumil.

Wón wōthori a nětko bu s wučerja profeta, kotryž čžyšče nowu wěru žalozicž. Šswoje žastojnistwo kšožiwšchi po kraju předujo wokoło cžahasche; tež bęšče w šwislu s jenym amerikanskim mišionarom w Kantone a hwoje wučžy w knihach rosččěrjesche, kotrejž wulle pschipošnacže mjes ludom namafachu. Wón čžyšče pschibōštw a čželčenje wotemrjetych wōštronicž a čžyšče mēč wōbnowjenje čhineskeho luda na podkōžku wěry, kotruž bęšče hebi ham s kšesčesčijanškej sešajal. Šak malo pak bē wot wēcžnych wěrnosčžow dopōšnal a je do hwojeje wěry pschijal, to durbjesche ho halle posdžischo pokafacž.

Wšchinosč jemu s mērom předomacz a štukowacz dowoli, tak so wōžachu ho gmejny „Wohacžesčerjow“ kaž jich njenowachu, daloko a ščěroto rosččěrjecž. Wo nęcžim pak, wōšebje hdyž bęšče t ludam pschischo, kotrejž kšezorski dom hidžachu, hwoj nadawt po hweťnym waschnju wobhladowacz počža. To je ho najškerje w t. 1843/46 štalo. Wón ho wot nětko jako wot Woha pōštanu wšwobodžet hwojeho luda wot tehdomnišescho žusheho čhineskeho kšezora njenowasche, da hwojim wlošam rosč a šakasa, so Čhinesjoje njehmēdža wjazy wopuš na hłowje nōšycž, do kotrejež maja nětko hwoje wlošy šwite. A jako ho žyly rylt wšchēcženjow wo njebōžach dopjelni, kotrejž durbjachu w lěče 1850 čhineski lud čžesko domapnacž, a kotrejž bęšče wón s wštosčju doprědta prajil, jeha nahladnosče a kšroblosč rosčesčeschej.

Wot drugeje strany bęšče ho lědžekattli na šbēž wschitko pschihotowalo a to we wschelatich potajnych towarštwach, kotrejž hu wot ždny njebōža tuteho kraja byle. Ženož jena wōšoba pōbračowasche, kotraž by s mozu tutdu njeměr wjedla. Žako teho dla w lěče 1850 Sin-tschuen na hwojej „wōčžowej horje“ w škwangji šbēžl wuwola, ho wschitzy njepokojni a „Wohacžesčerjo“ po thžazach a šašo thžazach wokoło njeho šhromadžichu. Kiz dołho po tym mōžesche se hwojeje hory do pšōdnnych miznow dele cžahnesč, mētko šanton wobhadžicž a žyke wšowanje tuteho mēsta na ho štochnycž a žlo na njo položicž.

Žako ho to šta, ho mandarinojo, wschžy a kšezorski dwōr w Pekingu nastřožichu. Woni cžujachu, so maja njepschēcželjo wulku mōž. Sin-tschuen je w přnim cžasni hwojeho kšesčisčtw bjes dwēla kšrobly a šmžžity cžlowjek byl, a jara wōtry rošom wōšhedžat. Wón wjedžesche kraj šarjadowacz, hebi wschitko derje mjecž a wōšsta nawjedowacz. Žeho wōšsta ho powjetšichu, ale wón je wschē kručže hromadu džeržesche, tak so jemu bje wschego pōškluchachu. Žene mēsto wo družim do jeha rukow padže a jene kšezorske wōšto po družim bu šbite.

W lěče 1852 bē hižo mōžny došč, so ho ham sa kšezora

